

Sagan om blåsippan som lärde sej att tänka

Det var en gång en blåsippebacke. Blåsipporna hade just stångat sej upp genom jordskorpan med sina knoppar hårt sammanslutna, för att skydda sina blad. Stunden var inne att möta livet och visa sina färger för världen.

Och det var nu som det märkliga hände. En av blåsipporna upptäckte till sin förvåning att den kunde tänka. Och den tänkte: Ja ha, här står jag och jag ska slå ut. Och med tankens hjälp har jag ju alla förutsättningar i världen att lyckas lite bättre än alla andra. Jag ska bli något stort. Jag ska växa och bli den största och vackraste blåsippan i hela backen.

Och blåsippan tänkte ut ett eget namn, för att liksom markera att den skilde sej från dom andra blåsipporna som bara stod där i nuet. Han kallade sej Kapten Blue Power. Snart skulle han höja sej över mängden och bli den mäktigaste blåsippan på vår jord.

Det var en fantastisk upplevelse att med tankens hjälp förflytta sej framåt och bakåt i tiden, ja egentligen var det just tiden som blåsippan hade upptäckt, för utan tid är det omöjligt för en tanke att fly någonstans alls. Och Bluepower var snart så van vid att tänka, att det inte gick att låta bli. För utan tankar var han liksom ingenting. Utan tankar kunde han inte skilja sej från mängden. Han tyckte nästan lite synd om dom andra blåsipporna, som bara stod där i nuet.

Och Kapten Blue Power började planera och tänka framåt. För det gäller att tänka sej noga för innan man slår ut. Det gäller att välja det rätta tillfället. Att tänka ut när tiden är mogen. Det är inte lätt. För tänk om man skulle slå ut för tidigt och det kommer en frostnatt. Blotta tanken var skrämmande.

En solig förmiddag såg Bluepower att blåsipporna längre ner i backen redan hade börjat blomma ut. Och även en bit upp i backen blottade blåsippor sina blåa blad. Varför skulle jag hamna just här, tänkte Bluepower i sin hårda knopp. Livet är svårt och orättvist när man tänker efter.

När han nu stod där och tänkte bakåt, så ångrade han att han inte hade tagit chansen lite tidigare. Och när han tänkte framåt så oroade han sej för allt som kunde hända. Han tänkte dessa tankar om och om igen, han liksom ältade grämet. Och detta tar kraft ifrån en blåsippa.

Till råga på allt hade Bluepower hört att det gör ont när knoppar brister. Dom andra blåsipporna hade ingen tanke på detta och slog nu ut en efter en. Och våren kommer fort när den har bestämt sej och snart stod hela blåsippebacken i full blom. Alla blåsippor visade sina blåa blad för världen, alla utom Kapten Bluepower, som inte vågade öppna sin knopp. Och det gör ont... att tveka. Varför skulle annars våren vara så tveklös? För visst är det skönt när knoppar brister, om man inte tänker efter.

